

DOMOVINA

Ukazuje vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispevke ter od vsake pete vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., na pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Konec leta 1896.

Važen dan za Slovence bode dne 4. januarja bodočega leta. Tedaj mine sto let, kar je izšel prvi slovenski časopis. Slovenski pesnik in probuditelj naroda, Valentin Vodnik, je bil tedaj začel izdajati „Ljubljanske Novice“. Ta list je izhajal samo štiri leta. Vzdržati se ni mogel. Razmere tedaj za slovenskega časnikarja niso bile ugodne. Priprosti Slovenec je le malokateri znal za silo čitati, razumništvo slovensko je pa bilo tako napojeno s tujim duhom, da mu slovenski list ni ugajal. Oblastva pa tedaj časopisju niso bila naklonjena, graščaki in uradniki so bili največ te misli, da je najbolje, če ljudstvo nič ne čita, kajti ga je lažje vzdržati v pokorščini. Pri taci razmerah ni čudno, da potem Slovenci dolgi 43 let niso imeli nobenega lista, še le potem je pokojni dr. Janez Bleiweis začel izdajati „Novice“, katere so se ohranile do današnjega dne.

Če tudi slovenskemu časopisju še dandanes ni z rožicami postlano, vendar moramo reči, da so se razmere znatno premenile od Vodnikovih časov. Tedaj se ni mogel vzdigniti ni eden slovenski list, a sedaj pa izhaja blizu trideset različnih listov, ako jim prištevamo tudi razne strokovne liste. Vpeljala se je občna šolska dolžnost in znanje čitanja in pisanja se je razširilo v zadnjo gorsko vasico in lahko rečemo, da je ni več na Slovenskem občine, da bi ne imeli kakega slovenskega lista.

Pomen časopisja se je izza Vodnikovih časov jako povzdignil. Dokler je Avstrija bila absolutna država, ko je vladar nam dajal postav, ni imelo časopisje takega pomena. Od kar pa imamo ustavo, in si prebivalstvo izbira poslance, ki gospodarijo z državnim imetjem, dela zakone in dovoljujejo davke, je pa časopisje važnejše. Njega naloga je poučevati ljudstvo o vseh važnejših političnih vprašanjih in dogodkih,

poučevati ga o pravicah, ki jih ima, in kako postopati pri raznih volitvah, da si obvaruje svoje koristi. Če ljudje ničesa ne čitajo in niso o ničem poučeni, vse ljudske pravice ničesa ne pomagajo. Dajo se zapeljati pri raznih volitvah, da volijo za poslance, katere so koristi svojih volilcev deveta briga, in katere vodijo povsod vse drugi nagibi. Če ljudstvo ne zna uporabljati svojih pravic, je ustavno vladanje slabše, nego je bilo prejšnje vladanje brez državne in deželne zborov. Poprej so ministri vendar moralno bili odgovorni za svoja dela, sedaj se pa kar lahko izgovore na prebivalstvo, češ, vlada se v tistem smislu, kakor se je prebivalstvo izreklo pri volitvah. Dandanes že zahteva vsacega lastna korist in državljanska dolžnost, da čita liste, se poučuje o svetovnih dogodkih, da potem zna braniti in prav uporabljati svoje pravice. Seveda časopisje pa ima tudi dolžnost, da narod vodi po pravi poti in po svoji najbolji vednosti in vesti poučuje. Nekateri, zlasti nemški listi ne zagovarjajo koristi prebivalstva, temveč koristi nekih gotovih krogov, ker jih podkupujejo. Vlada in veliki bogataši mnogo potrošijo za časopisje, da varuje njih koristi. Tako podkupljeno časopisje več škoduje nego koristi. Navadno se podkupljene liste po tem spozna, da najdejo vsako vladno besedo za jako modro, ali se pa vedno potegujejo le za koristi bogatašev.

Slovensko časopisje, hvala Bogu, je v tem oziru še neodvisno in neomadeževano. Navezano je le na svoje naročnike, kajti razen naročnine in inseratov ne pozna nobenih drugih stranskih dohodkov. Zato je pa slovensko časopisje tudi v neugodnejših razmerah nego veliko časopisje drugih narodov. Potrebno mu je torej naročnikov, da more izpolnjevati svojo nalogo. Moč časopisja je jako velika. Napoleon III. je nekoč časopisje imenoval šesto velesilo in ni sodil napačno. Od časopisja je večkrat odvisno dobro ali slabo vladanje držav.

Naš narod je razmeroma majhen, a vendar v avstrijski politiki nekaj šteje, kar se vsakdo prepriča, kdor se bavi z javnim življenjem. Če tudi je nas v totranski državni polovici le nekaj nad jeden milijon, vendar se skoro bolje poštevamo nego Rusini, katerih je tri milijone. To prihaja od tod, da je naš narod zaveden in k tej zavednosti je mnogo pripomoglo slovensko časopisje.

Štajerski Slovenci, zlasti celjski, imamo jako težavno stališče. Boriti se nam je s hudim nasprotnikom, kateri ima veliko zaslonbo v vseh avstrijskih in tudi izvenavstrijskih Nemcih, še večjo pa v raznih uradnikih in oblastvih. Samo na sebi južnoštajerski Nemci nimajo nobenega pomena, a pri imenovanih razmerah so pa še činitelj, kateri bode še dolgo oviral razvoj slovenstva.

Dobro poznajoč važnost časopisja, so pred šestimi leti osnovali celjski rodoljubi svoj list, da jih podpira v narodni borbi. Kako je bil potreben ta list, najbolje dokazuje to, da se „Domovina“ že tiska v več kakor dva tisoč izvodih. Vpliv tega lista je očividni. Vidi se zlasti pri vsacih volitvah. Občine, ki so še nedavno bile v nemških rokah, so prešle v narodne in le še vprašanje časa je, kedaj da Nemcem odtrgamo še mestne, deželne in državnozbornske mandate na Dolenjem Štajerskem. V več krajih, kjer se je nedavno še košatilo nemštvo, se sedaj že ne upa več na dan. Razmere se bodo tem hitreje boljšale, čim več bode narod čital časopise. Za to se pa obračamo do svojih prijateljev in naročnikov, da razširjajo naš list. Mi ne zahtevamo, da naj vsak pridobi nam še jednega naročnika, temveč izražamo samo željo, da po svoji moči in priložnosti za list kaj stori. „Domovina“ bode tem lažje spolnjevala svojo nalogo, čim bolje bode njeno gmočno stališče. Čim več naročnikov ima list, tem bolje se razvija, tem lažje skrbi

LISTEK.

Na sveti večer.

— Prizori. —

Velika soba na kmetiškem domu. V kotu nad mizo visi sv. razpelo, pod njim je narejen betlehanski bleb. Na mizi, pogrneni z bliščečim belim prtom, je velik hleb, božičnik. V sobo, ki je nocoj posebno razsvetljena, velika na stropu pritrjena svetilka gori, vstopi gospodar s posodo z blagoslovljeno vodo. Ravno je končal kropenje vseh delov poslopja z blagoslovljeno vodo. Za njim pride gospodinja, noseč mrzlo večerjo, nocoj je post. Kmalo na to vstopijo hlapci in dekle, ter posedejo za pečjo. Ko je gospodinja, kateri pomaga hči, pripravila mizo za večerjo, počakajo še malo. Mati večkrat stopi k oknu in posluša. Naenkrat zalaja „perun“ na dvorišču, ustavi se zunaj voz; mali Francek in Manica veselo skočita od peči in stečeta ven. V tem se odpro vrata in v sobo stopi sin-dijak. Urno stopi k materi, jo poljubi, stisne desnico in ravno

tako očetu. Zdaj pridejo na vrsto starejša sestra in pa mala poniglavca, ki že odpirata bratovo torbo. Smeje se jima, dá igrač iz mesta. — Po kratkem pomenku poklekne oče in vsi molijo; ko so zmolili rožni venec, se začne večerja. Na vseh obrazih vidiš srečo, a najbolj srečna je mati, ki z radostnim očesom opazuje sina-dijaka. Po večerji ostanejo vsi v izbi in začno se pogovori o mestu, o šoli, o cerkvah v mestu itd. Cela hiša je polna blagoslova, nikakih bolečin in žalosti ne zapaziš. Sveti večer neka tajna moč vlada v družini. — Zvon vabi v cerkev. Večina domačinov se odpravi k službi božji. — V izbi pa ostane luč, ki nocoj razsvetljuje celo noč hram zadovoljnosti in sreče.

* * *

Burno drvi vlak iz kolodvora v temno noč. Prazen je skoraj nocoj. Kdo se pa tudi vozi nocoj, na sveti večer? Maloštevilni potniki dremljejo v kotih in najbrž sanjajo o božičnici med dragimi doma. Kdor pa ne dremlje, ta gleda skozi ledeno okno ven; kako leté mimo lučice! Ali srečni oni, ki v krogu okoli teh lučic praz-

nujejo božični večer! Le urno naprej, vlak, da pridejo tudi potniki domu med svoje drage! Sprevodnik pride v kupej; vidi se mu na obrazu mrklost. Revež! Tudi on mora nocoj v tej mrzli noči praznovati sveti večer. Kako mu uhajajo misli na dom! V duhu vidi svoje ljube doma okrog jaslje. Otroci se veselijo igrač in daril ter povprašujejo mater o tem in onem. Mati pa je tiha. Čuj! kako buči veter, in njen mož je zunaj, tam, na zapuščenih progih, na vetru in mrazu! Ubogi mož! In mati se umakne, da otroci ne bi zapazili solze, ki se ji iskri v očesu. — Vse to vidi naš sprevodnik in kakor bi mu bila solza iz očesa žene padla na roko ter se spremenila v bodeč led, potisne ti hitro vozni list v roko in odide s svojo svetilko dalje. Vlak pa drvi vedno dalje, hitreje in hitreje. Človek bi mislil, da voditelj stroja s podvojeno hitrostjo vozi, da bi prej prišel domu.

* * *

Uj! zatuli burja okoli vogla cesarskega poslopja. Skoro bi bila vojaka-stražnika podrla. Pa on se ne da! Mirno in umerjeno koraka gori in

za boljše in raznovrstnejšo berilo, tem ložje vstreza potrebam in željam svojih naročnikov. „Domovina“ bode se držala zmernejše politike in bode vedno delovala na složno delovanje vseh Slovencev, ker le v složnosti moremo kaj doseči. Na Štajerskem se je ohranilo še dobro razmerje mej rodoljubi duhovskega in posvetnega stanu in naš list si bode po svojih močeh prizadeval ohraniti to dobro razmerje, ker razpor bi za nas ob slovenski meji bil naravnost poguben.

Izreči moramo koncem leta zahvalo svojim sodelavcem in dopisnikom in željo, da bi nas v novem letu še zvesto podpirali. Z malim trudom lahko mnogo pripomorejo, da bode list bolje popolen in zanimiv. Da je list dober, je treba, da dobivamo hitro novice in raznih krajev. Te je pa le mogoče, če mu prijatelji hitro poročajo, kaj se je tu ali tam zgodilo. Tako poročilo se lahko piše kar na dopisnico in uredništvo bode slednjemu radovoljno povrnilo stroške.

Uredništvo bode vse storilo, da bode list v novem letu še po možnosti boljši, zanimivejši. Da pa bode moglo izpolnjevati v polni meri svojo dolžnost, je potrebno da nam ostanejo zvesti današnji naročniki in se oglašajo več novih. Naročnina se plačuje naprej, kakor je že pri časopisih navada, in ki znaša **3 gl. za celo leto, 1 gl. 50 kr. za pol leta in 80 kr. za četrt leta.**

Vsa važnejša, zlasti politična vprašanja bode razpravljali v jednatih in stvarno pisanih člankih, poročali bode o vseh važnejših svetovnih dogodkih, tako, da bode naš list svojim čitateljem nekako nadomestoval dnevnik. Posebno pozornost bode obrabčali raznim zanimivim novicam. Poleg tega pa ne bode pozabili na potrebe kmeta in obrtnika in bode pri našli razne poučne spise iz raznih strok narodnega gospodarstva. Pa tudi za kratek čas bode z zanimivimi podlistki skrbeli. Tako, da bode gotovo vsakdo našel v našem listu kaj, kar ga bode zanimalo in mu koristilo.

Vsem svojim sodelavcem, naročnikom in prijateljem vošimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

Jednakopravnost Slovencev v šoli, uradu in javnem življenju.

(Govor poslanca dr. L. Gregorčca v državnem zboru dne 5. decembra 1896.)

Visoka zbornica! V vladnih listih sem večkrat bral stavke, katerih pomen je naslednji. Našemu sedanjemu ministerskemu predsedniku se je marsikaj posrečilo, kar se njegovim mnogim prednikom ni posrečilo in jim je bilo zadržano, na pr. volilna preosnova, civilnopravna preosnova, davčna preosnova, nova domovinska postava, morda tudi postava o kmetijskih zadrgah itd. Iz tega se sklepajo prijatelji ministerskega predsednika, da se sme upati, da se mu bode še posrečilo, nadalnja važna vprašanja rešiti, na pr. pogodbo z ogersko državno polovico, konec narodnostnega prepira. Rad bi nekaj besedij spregovoril o pogodbi z Ogorsko, ali da svoj govor

doli. In nocoj je božični večer! Kako veseli so nocoj doma! Okrog velike hrastove mize sede njegovi tovariši in bratje in sestre, a on mora tu v mrazu stati. A ni drugače! Kakor bi se hotel otresti teh mislij, koraka trdo dalje. Nobena noč ni bila še tako dolga. Štel je že korake, štel na nebu zvezde, a vsikdar je zašel v duhu domu. Obrne zdaj pogled proti mestu. Za onimi okni, ki se svetijo v mrzli noči, tam so gotovo veseli ljudje. Saj je videl danes na trgu vse polno kupujočih gospej in gospodičen. Vsaka je nesla velik zavoj za njo pa sluga veliko božično drevesce. Kako krasno mora biti za onimi okni!

Bleščeča mestna kavarna. Navadno je tu vsak večer vse polno. Nocoj pa malo gostov. Tu pa tam prebira kak dijak časnike, a oko mu vhaža nad časnikom tja naprej, daleč tja za gore v domačo hišo. Kako rad je druge večere sem prihajal! Nocoj pa je prišel le, ker ni mogel ostati v svoji mali izbici. Tam pri drugi mizi vidiš postarnega moža, ki s slastjo vleče dim iz svoje smodke. Tudi njemu ne ugajajo časniki

okrajšam, se temu odpovem in hočem govoriti samo o narodnostnem vprašanju.

Gospoda moja! Neovrženo je, da se jezikovno in narodno vprašanje prej ko slej mora rešiti. To vprašanje se ujema z dejansko narodno enakopravnostjo vseh narodov in njih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju, da se odstrani narodni prepir in se naredi narodni mir. Važnost tega vprašanja se je tudi nedavno v tej visoki zbornici pripoznala v posvetovanju nujnega predloga Pácakevega. Nujnost tega predloga se je kajpada odklonila, stvar pa se je pripoznala. Reklo se je sicer, da ta predlog ni času primeren, razprava pa je nasprotno dokazala. Prvokrat se je o jezikovnem vprašanju razgovarjalo mirno, stvarno in prijazno. Spoznalo se je, da nam je ljubi mir ljubši, kakor da se nadaljuje srditi, končno pa vendar nekoristni prepir. Tudi vodje združene levice so govorili o dolžnosti miru, da je treba izdati jezikovno postavo. To so sama vesela znamenja, da se torej vendar enkrat približujemo koncu 30letne jezikovne vojske, da se, kakor v Švici in Belgiji, tudi pri nas posreči, napraviti narodni mir in da bode tudi pri nas vsakomur mogoče, bodisi Nemec, Slovan, Italijan, ali Rumun, izvrševati svoje naravne državljanske in politične pravice v lastnem jeziku in kot podanik občevati s sodišči in upravnimi uradi v svoji materinščini. Te zanimive razprave se je od Jugoslovancov udeležil dr. Ferjančič in naglasil posebno potrebo, da se mogoča sklenitev miru naj ne omeji samo na dežele češke krone, ampak raztegne na vse dežele, zlasti na one, v katerih bivajo Jugoslovani, in da se jezikovni odnošaji uredijo v smislu § 19 državne osnovne postave.

Jaz se s tem popolnoma strinjam in bi danes prav za prav rad samo dopolnjujoč govoril o onih uzrokih, ki so dozdej pri nas Jugoslovancih ovirali izvršitev člena 19 državne osnovne postave in jo bodo tudi v bodoče ovirali, ako se ti uzroki ne bodo srčno s poti spravili. — Gospoda moja! Zadnje ljudsko štetje dokazuje 1.200.000 Slovencev. Okoli 60.000 Slovencev se je leta 1866. izročilo Lahom, skoro toliko jih biva na Ogorskem, mnogo tisočev pa so pri ljudskem štetju zaplenili, torej šteje naš narod okoli poldrugi milijon duš, je najmanjši vseh slovanskih narodov, vendar pa najčistiljivši. Kajti v staroslovenskem jeziku sta učila in pisala slovanska sv. apostola Ciril in Metod, ustanovnika slovanske književnosti in krščanske omike. V tem starem jeziku se še danes obhaja najsvetejša skrivnost krščanstva, namreč mašna daritev; toda naše ljudstvo je to pozabilo. Vsled neugodnih časov smo prišli med tri mogočne, zmagovalne narode: Nemce, Lahe in Madjare.

Že pred več nego 1100 leti smo zgubili državno neodvisnost. Z drugim slovanskim svetom smo si v zvezi le na jugovshodu po Hrvatih. Nedostaje nam vsaka cerkvena in politična celokupnost, razdeljeni smo na dve nadškofiji in osem upravnih pokrajin, v katerih nas, izvzemši Kranjsko, tlačijo večine narodnih nasprotnikov. Nismo imeli nobenega plemstva, nobenega meščanstva, končno smo postali majhen, tujim fevdnim gospodom

tudi črna kava nocoj ni bila tako dobra. Kakor bi hotel prodreti strop, tako gleda tja gor. A javeljne kaj vidi. Najbrž gleda tja ven, v kraj minulosti; spomni se časov, ko je tudi on še doma obhajal božični večer. Nocoj ga mora v kavarni, v tej pusti prazni kavarni.

Cin! cin! cin! se oglasi zvonček in na koro zadone orglje. Kako veličastno doné nocoj! Kakor bi tudi mrtve orglje obhajale sveti večer. Pred oltar, nocoj krasno razsvetljen, stopijo trije duhovniki in začne se sveta maša. Cerkev je natlačeno polna. Vsak kotic je porabljen. Težki oblaki kadila se vale nad glavami pobožnih kristijanov. Na koro pojo božično: „Ve nebesa ga nosite.“ — Cela cerkev odmeva in kdor le more povzdigne svoj glas in poje v tem veličastnem zboru. In kako vzviševa božična pesem! Le poglej jih te obraze! Kako vestno spremljajo sveto dejanje na oltarju! Sveti večer, za krščanstvo tako pomemben večer, navdušuje celo v cerkvi zbrano množico.

podložen kmečki stan in naš jezik se je glasil samo v kmečkih hišah. Celo duhovništvo nam je bilo tuje, bilo je nemško ali laško. Zdelo se je, da je narod zgubljen, toda zdelo se je samo tako. Slovenski kmet je ohranil in obranil zadnje iskre narodnega ognja, dokler ni narodna misel Evrope prebudila. Narodna misel je zavzela v kratkem času ves slovenski narod in ga vzbudila k novemu narodnemu življenju. Iz lastne moči, po lastnem trudu smo začeli neizrekljivo zanemarjeni jezik čistiti, njegovo razmerje do drugih slovanskih jezikov določevati, novo narodno književnost ustanavljati s spretnim častnikarstvom. Nastalo je slovensko razumnštvo, zdaj študira toliko slovanskih mladeničev na srednjih in velikih šolah, da, ko bi bilo v naši moči, bi lahko v vseh upravnih službah na Slovenskem nastavili svoje ljudi. Nastalo je tudi slovensko meščanstvo, kajti skoro vsa kranjska mesta, tudi deželno glavno mesto Ljubljana, imajo slovenske zastope. Dalje so od nas ustanovljene slovenske hranilnice in posojilnice, ki nas rešijo pritiska tujega kapitala. To smo v primeroma kratkem času dosegli brez tuje pomoči, brez državne podpore, večkrat proti volji države in v vojski z njenimi služabniki.

Pri tem so nas naši narodni nasprotniki vedno napadali, zaničevali in preganjali. Zakaj pa to danes pravim? Da dokažem, da je slovensko ljudstvo čvrsto in krepko ter vredno, biti enakopraven ud med avstrijskimi narodi. Vendar pa se temu ljudstvu odreka, kar vsem narodom državna osnovna postava jamči, in zakaj? Predno na to odgovorim, še eno misel! Slovenski narod je res najmanjši od vseh slovanskih narodov, ali prvi, ki je prišel pod žezlo vladarske hiše Habsburške. Več nego 600 let služimo tej vladarski hiši zvesto in požrtvovalno, kakor ne kmalu kak drug narod cesarstva. Plačujemo davek, dajemo vojaških novincev primenoma ravno toliko, ko Nemci in Lahi.

Zakaj pa z nami v narodnem oziru drugače ravnamo, kakor s temi, zakaj nam to zadržujejo, kar se drugim tako radovoljno deli? Zakaj nam našo 600 letno zvestobo plačujejo z najkruzejšim nasilstvom na narodnem polju? Kdo je tega kriv? Morda krona? Ne, ona hoče mir. Morda narodi, ki so naši sosedi? Pravim: Ne, kot taki ne, ampak posamezne njihove stranke, in zdaj bom odgovoril: Pravim, glavna krivda, da se pri nas Slovincih ne izvede član 19, zadeva nemško liberalno stranko, od nje odvisna ministerstva in vladne uradnike. (Dalje prih.)

Celjske novice.

(Slovenski deželni poslanci štajerski) sklenili so pri zaupnem shodu, dne 22. decembra t. l., da zopet vstopijo v deželni zbor in se udeležujejo sej deželnega zbora v Gradcu.

(Deželnega glavarja namestnikom za Štajersko) imenoval je presv. cesar dr. Josip Sereneca, odvetnika v Celji.

(Promocija.) Dne 18. t. m. bil je na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Martin Šribar, avskultant pri okrožnem sodišču v Celji.

(Imenovanje.) Jakob Požar, poštni blagajnik v Ptuiju imenovan je poštним kontrolorjem v Celji.

(Opustitev znamenja štacijskem zvonu.) C. kr. ravnateljstvo obvesti s tem p. n. potujoče občinstvo, da se pričeni dne 1. januarja 1897. naprej, znamenje za vstop v železniške voze ne bode več dajalo po štacijskem zvonu, marveč le po klicu ali zvonjenju v čakalnicah ali družih za bivališče potnikov določenih prostorih. P. n. potniki so torej naprošeni, da z ozirom na svojo lastno korist, strogo pazijo na klic za vstop v voze.

(Morilec Ferme,) storilec groznih umorov pri Trojanah in poleg Vranskega, je bil pred nekaj meseci prepeljan v ljubljansko blaznico. Pri celjskem sodišču, kjer se je proti Fermetu vršila preiskava, so mislili, da je mož blazen. Sedaj se poroča, da so zdravniki v Ljubljani spoznali, da je Ferme popolnoma zdrav in da le simulira, vsled česar se je zopet izročil okr. sodišču v Celji, kjer se zdaj proti njemu nadaljuje preiskava.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima v nedeljo dne 3. januarja pr. l. ob 10. uri

dopoludne v celjski okoliški šoli svoj letni glavni zbor. Dnevni red: 1.) Petje. 2.) zapisnik. 3.) Društvene zadeve. 4.) Pogovor o okrožnici tovariša A. Horvatka o gmotnem stanju štaj. učiteljstva. 5.) Prostoročno risanje na najnižji stopinji ljudske šole na podlagi elementarnega merstva; na šolski tabli poučuje nazorno gosp. R. Knaflič. 6.) Letno poročilo tajnika in blagajnika. 7.) Volitev treh računskih pregledovalcev. 8.) Volitev novega odbora. 9.) Določijo se časniki, knjige in društvenina za bodoče leto. 10.) Iz naše vprašalne skrinjice. 11.) Nasveti. — Vsi p. n. udi so prošeni, da prinesejo seboj ona od „Lehrer-Bunda“ jim uposlana vprašanja glede bolnišne blagajne.

(Našim mladim zdravnikom.) Slovenska inteligenca lepo narašča. Vedno več je slovenskih advokatov in zdravnikov, ki se med svojim ljudstvom naseljujejo, poklicani biti svojcem pomočniki in učitelji. Žalibog pa si ne poišče vsak vselej pravega mesta. Mlade moči je treba na izpostavljenih mestih. Takih imamo mi dosti na Spodnjem Štajerju. Kako so se n. pr. radgonski rojaki prizadevali, dobiti v Radgono slovenskega zdravnika, katerega tam krvavo potrebujejo. A vsakdo se je vstrašil tamošnjih Nemcev in nemškutarjev. Zdaj pa se je tam kot zdravnik naselil neki dr. Kamnikar, zagrizen „Südmarkovec“, in si bode svoje žepe polnil s slovenskim denarjem. Slovenski zdravnik bi še tudi zdaj tam izvrstno izhajal, a podjetnosti poguma nam Slovencem manjka.

(Mestni občinski proračun za leto 1897.) je zopet silno pasiven in bode občina potrebovala več ko 30% doklad. Saj pa ni drugače mogoče, ker Celjani so redkokada dobri gospodarji bodisi glede sebe ali za občino. Kako daleč so n. pr. zabredli s tistimi poslopji, katere so kupili le v strahu, da ne pridejo Slovencem v roke, ali pa v svoje pretirane narodne namene. Takozvana „Guggenmossova“ hiša, ta stara podrtija, v kateri nikdo ne mara stanovati. Jim dela mnogo skrbi, ker morajo leto za letom doplačevati, prodati nje pa za količkaj pošteno ceno ne morejo. Lahko bi mi imeli tam lepo poštno poslopje; a poštna uprava ni mogla dati zahtevane velike cene, za manjšo ceno pa se Celjani ne upajo oddati stare podrtije. — Kakšno nevoljo imajo tudi z nekim posestvom v Št. Juriju ob juž. žel., katero so iz strahu pred Slovenci za nečuvno visoko ceno kupili; zdaj pa je že pol leta ponujajo na prodaj, — pa zaman, ker nikdo ni tako slab gospodar kakor Celjani, da bi denar zmetaval. Nič bolje se jim ne godi z „Waldhausom“, kateri jim nič ne nese, pač pa vedno nadplačila provzročuje. Pri vseh teh nesrečnih operacijah pa še hočejo imeti svoj „Deutsches Haus“, cesto na „otok“, „Franc-Josefsquai“ in Bog ve kaj še. Nikjer pa se ne razvidi, da bi imeli kaj proračunjenega za ulični tlak. Po nekaterih ulicah hodiš slabše, kakor n. pr. po cesti v Solčavo. Kakšen pa je kapucinski most! V Laškem trgu so si mogli sezidati lep železni most čez Savinjo. Celje pa tega ne zmore. Kako hvalevredno bi bili tisti 80.000 gld. porabili za nov most, namesto za Guggenmossovo hišo! Za olupšavo mesta torej nič ne storijo; le to jim je prva in zadnja skrb, ohraniti mestu umetno nemško lice in zabraniti Slovencem napredek. V tem prizadevanju so prave koristi mesta celó čisto iz oči pustili, ko smo Slovenci začeli zidati „Narodni dom“ in s tem mnogo storili za olupšavo mesta, kako so nam polena pod noge metali, le da bi nam zabranili stavbo, ki je sedaj mestu lahko v ponos. Bog vé, kedaj se bodo spametovali. Dozdeva se nam, mi Slovenci bodemo njih učitelji, od nas se bodo učili, kako se resnične mestne koristi varujejo in kako se pametno gospodariti. Vse kaže, da bode do tega prišlo, in to bode mestu v blagor.

(Dr. Stepischnegg-u za božičnico.) Z razsodbo od 2. septembra 1896, obsodil je disciplinarni svet odvetniške kamore v Gradcu, dr. Stepischnegga na globo 200 gld., ker je: 1. v neki pravdi nasprotnega zastopnika razžalil in se pregrešil proti ugledu odvetniškega stanu; 2. ker je svoji stranki J. B., za katero je vložil neko pritožbo, žugal, da bode pritožbo umaknil, če stranka ne pripozna stroškov, in je s tem kršil dolžnosti svojega poklica

in se pregrešil proti časti in ugledu svojega stanu; 3. ker je proti Janezu Žimniaku, zaradi deset krajcarjev uvedel eksekucijo na Žimniakove premičnine in na 10 njegovih posestev ter s tem žalil čast in ugled svojega stanu. Proti tej razsodbi se je dr. Stepischnegg pritožil na najvišje sodišče na Dunaju, a to je z razsodbo od 19. novembra 1896, št. 12.166, pritožbo zavrnilo in potrdilo obsodbo disciplinarnega sveta. Razlogi teh dveh obsodb so bili sledeči: 1. Ker je dr. Stepischnegg koncipijent v nekem pravnem spisu nasprotnega zastopnika dr. Sp. osebno razžalil in ga n. pr. imenoval „židovski gospod kolega“ in ker dr. Stepischnegg te razžalitve ni hotel preklicati, se pregrešil proti ugledu odvetniškega stanu. 2. Dr. Stepischnegg pisal je svoji stranki B., da mora za stroške skrbeti, sicer bode že vloženo pritožbo zopet umaknil. Razlogi pravijo: „Iz dotične dopisnice dr. Stepischnegga se razvidi, da mu je za to, da si zasiguri izdatni zaslužek; to prizadevanje se ne vjema s stanovsko častjo. Grdo je ravnal dr. Stepischnegg proti svojim dolžnostim s tem, da je svoji stranki žugal, da hoče pritožbo umakniti, ker bi s tem stranki bila narasla nepopravljiva škoda. To žuganje je za odvetnika nedostojno sredstvo za doseg sebičnih namenov in očitna zloraba dobljenega pooblastila in ima že skoraj značaj izsilbe. 3. Dr. Stepischnegg toževal je Janeza Žimniaka. Slednji je vse plačal samo deset krajcarjev je dolžan ostal. Dr. Stepischnegg pa je ne da bi bil popreje Žimniaka opozoril na ta ostanek po 10 kr., takoj začel eksekucijo na Žimniakove premičnine in na vseh njegovih 10 zemljišč, akoravno mu je znano, da živi Žimniak v dobrih premoženjskih razmerah in bi bil ostanek 10 kr. tudi na drug način dobil. S tem se je dr. Stepischnegg hudo pregrešil proti časti in ugledu odvetniškega stanu. Najvišje sodišče je izreklo, da je kazen 200 gld. popolnoma primerna, ker je bil dr. Stepischnegg od odvetniške kamore že petkrat kaznovan; pa tudi ne glede na to, se mu je morala ta kazen naložiti, ker je videti v slučajih 2. in 3. prav teške pregreške. Mislimo, da tu ni treba nobenega pojasnila. Gorenja obsodba sama že dosti pove, kaže nam dr. Stepischnegga v pravi luči.

Spodnje-štajerske novice.

(Iz Liboj pri Celji.) Z dnem 1. jan. 1897. naseli se g. dr. E. J. Fridrich iz Liboj, kot praktični zdravnik v Žalci.

(Iz Vojnika.) Ves „Izrael“ bil je pred nekaterimi dnevi v našem trgu po konci, kakor blisk šla je od ust do ust novica, da je kupil v tržki občini gospod dr. Ivan Dečko vinograd, nekdaj lastnino stotnika Casparja. Stiskali so naši „zastavonosci“ glave, prebledovali od strahu, zarudevali od jeze in razburjenosti, zbirali se v skupno posvetovanje in ker so naposled izprevideli, da je njih pamet pri konci, brzojavljali so na vse strani po duhove višje vrste, po sodnike, oskrbnike in vsakojake doktorje, ki bi jim naj pomagali iz zadrege. Toda zaman — vse upanje v duševne varuhe naših tržkih očetov splavalo je po vodi, vsegamogočnost g. Stallnerjeva, ki se je širokoustil, da seleta kupčija ne sme skleniti, naj ga stane tudi 1000 goldinarjev, izjalovilo se je: gospod dr. Dečko postal je tržan vojniški. „Kako neki pri taki vsakdanosti toliko krika in vika?“ mislil si bo nehote marsikdo. Res, čemu ta vznemirjenost! V srce morala je zadeti vojniško jaro-gospodo novica: velezaslužni mož, ki je že tolikrat pomagal zatiranemu slovenskemu narodu do pravice, mož, ki jim lahko potipa na srce in obisti, ta bi se naj mešal v njih razmere? Strašno! Kaj bo potem z glorio Stallnerjevo, kaj z nezmotljivostjo Cotelno? Ne, ne, to ne sme biti, nemogoče! Toda bojazen postala je gola istina. Prav, vojniška gospoda naj se le navadi neprijetnih sprememb, kajti zna se jim zgoditi, da bodo nekega dne tako nemilo iznenađeni iz prijetnih sanj vseoblasti, da bi se bilo bati za njih duševno ravnotežje, ko bi jih ne pripravljali polagoma na iznena-

denja. Novega tržana pa pozdravljamo vsi, za blagor trga navdušeni Vojničani iz srca in se nadejamo, da bo naš novi soobčan krepko pomagal trebiti gnjilobo in trhljubo iz Avgijevega hleva naše občine.

(Kuščar v želodecu.) Iz Vojnika se nam poroča: Krepki 16letni sin posestnika Tramšeka na Brezovem, čutil se je že več tednov prav slabega. Nekaj dni sem pa ga je strašno bolelo in tiščalo po trebuhu, da se je sirotek zvijal v smrtnih težavah. Na večer dne 20. t. m. pa mu je po hudih bolečinah nakrat čez vrglo in glejte izbuhnil je kuščarja, že na pol prebavljenega. Kako pa je prišel kuščar v želodec? Za gotovo se to ne ve, a domeva se, da, ko je fant na jesen pri mlačvi pri nekem kmetu na parni na hrbtu ležeč, zaspal, se mu je zdelo kot bi bil nekaj požrl, a gotovega ne ve nič. Mogoče je, da je kuščar iščeč si zimskega skrivališča zlezel v odprta fantova usta ter ga spravil v smrtno težavo.

(„Slov. kat. bralno društvo v Novicerkvi“) ima v nedeljo, dne 27. grudnia 1896. svoj letni občni zbor, v sobi bralnega društva, s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Pobiranje letnine. 4. Zapisovanje novih udov. 5. Petje. (oskrbljuje domači pevski zbor).

(„Slov. kat. del. društvo v Žalcu“) priredi na Novega leta dan 1. januarja 1897. v prostorih gospe Hausenbichlerjeve, točno ob 4. uri popoldne, veselico z gledališkima predstavama. „Srečno novo leto“ in „Kje je meja“. Iz prijaznosti sodeluje tudi žalsko-gotoveljski mešani pevski zbor. Sedeži prvih dveh vrst po 50 kr., nadaljnih treh vrst po 30 kr., kdor stoji plača 15 kr., dijaki plačajo od sedežev polovico, ako stojijo so vstopnine prosti. Sedež si zagotovi, kdor se že pred veselico oglasi pri predsedniku gosp. Mehju, krojaču v Žalcu.

(Vabilo) na tamburaški koncert, katerega priredi „Bralno društvo za laški trg in okolico“ z uljudnim sodelovanjem domačega tamburaškega zbora, v pivovarni gosp. Simon Kukeca v Laškem trgu, dne 6. januarja 1897. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina: 50 kr. za osebo, za kmete 20 kr. Vhod čez dvor. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

(Sejem na Laškem) dne 20. t. m. se ni dobro obnesel. Živine nagnalo se je mnogo in lepe, a kupcev, posebno tujih ni bilo. Vlada vendar premalo skrbi, da bi poizvedeli tuji živinotržci, da ta ali oni kraj ni radi boleznii oviran in se živina lahko izvaža. Edino, kar ima še kmet, da spravi v denar, nima cene in uboga para naj išče kje dobi novce za davek in druge potrebe.

(Vabilo) k občnemu zboru „Savinske podružnice Slov. plan. društva“, ki se vrši v ponedeljek dne 28. decembra t. l. ob 10. uri popoldne v gostilni g. Alojza Goričar v Mozirji. Dnevni red: 1. Poročilo o delovanju v pretečenem društvenem letu. 2. Poročilo blagajnika. 3. Pregled o triletnem delovanju. 3. Volitev novega odbora. 5. O „Triglavu“ predava gosp. Fr. Kocbek. 6. Predlogi in nasveti. Ako bi v smislu § 17. podr. pravil ne bila tretjina članov navzoča, vrši se isti dan ob 11. uri dopoludne po istem dnevnem redu drug občni zbor. Pri zborovanju se pokažejo slike o skupini „Trigava“ ter „Rila“ planine v Bolgariji. K prav mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

(„Kmetiško bralno društvo za Gornjo-šaleško dolino“) obhaja dne 26. decembra t. l. na dan sv. Štefana, v Korunovi gostilni pri Velenji, občni zbor. Začetek ob 4. uri popoldne. Vsi društveniki se vabijo najuljudnejše. Gostje dobro došli.

(Rečica.) Društvo sv. Cirila in Metoda je priredilo lansko leto kaj lepo veselico, pri kateri so nas domači tamburaši kaj prijetno kratkočasil. Mi smo se takrat kar čudili, kako je bilo mogoče, da so se v tako kratkem času tako dobro izvežbali. Nadjati se je, da tudi v letošnjem pustnem času brez tega prijetnega užitka ne ostanemo in da se tudi letos društvu v korist priredi veselica. Sliši se sicer, da bodo tamburaši prenehali s svojimi vajami, kar bi res mi vsi skupaj prav močno obžalovali. Pa to je le morda samo govorica, kateri ni verjeti.

(Ljubno). (Raznovrstnosti.) Pred letom dni osnovalo se je pri nas bralno društvo. To je bilo res silno potrebno in prav želeli bi bilo, da bi je skoraj ne bilo pri nas župnije brez bralnega društva. Bralna društva, ako je sicer vodstvo v pravih rokah, pač zamorejo ljudstvu mnogo koristiti. Večkrat med letom, zlasti pa sedaj v zimskem času, bi se naj prirejalo zborovanje, pri katerih bi se ljudje o raznih potrebnih stvareh podučevali, pa tudi na pošten način kratkočasili. K takim zborovanjem, pri katerih bi se razgovarjali o tem in onem, kar je dandanes kmetu vedeti treba, bi pač ljudje radi zahajali in bi gotovo tudi mnogo koristi od njih imeli. Nadjamo se torej, da se bode naše novo bralno društvo v vsem svojem delovanju na naše potrebe kolikor mogoče oziralo. Potem bode pa tudi potrebno, da se ga s celim srcem oklenemo, ga vsak po svojih močeh podpiramo ter v prav obilnem številu zahajamo k zborovanjem in veselicam, katere bode priredilo. Le tako bode društvo svoj vsestranski namen doseglo ter dosti koristi donášalo. — Da se bode pri nas stavila nova šola, o tem ste že poročali. Vsled tega bi se naj pobiralo toliko občinskih doklad, (140%) da bi se šola takoj izplačala. Ker bi pa toliko plačilo pri sedajnih slabih letinah nekatere posestnike le prehujo zadelo in bi toliko svoto teško kar naenkrat plačali, zato so vložili ugovor proti temu sklepu in pristavili prošnjo, da se uplačevanje določi na več let, koji prošnji bodo višje oblasti gotovo ugodile. Sicer je pa novo šolsko poslopje pri nas res nujno potrebno in se stavi nikakor več izogniti ne moremo. Le to bi želeli, da bi se stavba vseskozi lepo in čedno izpeljala in da bi bila brez vseh napak, ki so pozneje dostikrat vzrok raznovrstnim neprilikom. — Lesna trgovina tudi pri nas močno hira. Zato je pa tudi malo ali nič zaslужka in prav nič se ni toraj čuditi, da je bēda vedno večja. — Naš č. g. župnik J. Dekort je potrjen kot načelnikov namestnik v okraj. zastopu. Upamo, da bode koristi našega okraja krepko zastopal in jih tudi vsestransko pospeševal. — Zima je sicer že nastopila, vendar pa dosihdob še ni bila prehuda.

(V Gornjemgradu) je bila dne 16. t. m. seja okraj. šol. sveta. Pri tej priliki prisegla sta tudi novoizvoljeni načelnik okraj. zastopa g. Ant. Goričar in pa njegov namestnik g. Jož. Dekort v navzočnosti okraj. glavarja. Okrajni glavar pa je potem vsem navzočim županom in občinskim tajnikom razložil ubožno postavo. Dobro bi pač bilo, ako bi se tudi druge postave ljudem večkrat raztolmačile, kajti ravno to, ker ljudje postave ne poznajo, je dostikrat vzrok, da proti njej postopajo, ter tako zapadejo raznim kaznim.

(V Lučah) so naredili nov most čez Savinjo, ki je veljal okoli 3000 gld. Samo za načrt, katerega je naredil neki zemljemerec v Celji, plačalo se je 96 gld., kar je res malo veliko. Most je pa tako opek, da se dva voza na njem niti izogniti ne moreta. —

(Bralno društvo v Studenicah) priredi v nedeljo 27. grudnia t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. J. Koropevc veselico s tem le vsporedom: 1. Vilhar, „Domovini“, poje mešan zbor. 2. a) Pozdrav predsednika; b) poročilo tajnika; c) poročilo blagajnika. 3. Dr. G. Ipavic, „Slovenec sem“, (mešan zbor). 4. Gerbič, „Ljubici pod oknom“, (mešan zbor). 5. Klinar-Hubad, „Slepec“, (mešan zbor). 6. Gledališna igra: „Pokojni moj“, 7. Hubad, „Barčica“. 8. Hubad, „Narodne pesmi“: a) Bratci veseli vsi; b) Škrjanček poje, žvrgoli. K prav mnogobrojni udeležbi vabi vse prijatelje narodnih veselice odbor.

(Iz Dola) se nam piše: V okvirji trboveljske občine še vedno razsajajo otročje bolezni, zlasti ošpice. Vsled tega je tudi šola na Vodi do novega leta zatvorjena. — Cesta s Trbovelj na Hrastnik je večidel dodelana, le posuta je še slabo; a vozi se uže po njej. Radi vlažnega sveca, po katerem vodi, mnogo plazov, vleče in treba bode dokaj popravil. — Te dni izselilo se je iz Zagorja ob Savi več obitelji steklarjev tja v blaženo Ameriko. Bog jim daj sreče! A „glazar“ ostane tudi tam preko „luže“ večinoma, — kakor je to pri njem običajno — dobrovoljček.

(Iz Brežic.) V ponedeljek dne 21. t. m. je umrla blaga gospa M. Pregelj. Ranjca bila je velika dobrotnica in revnim dijakom prava mati.

Tudi ubožci, ne le z mesteca temveč celega okraja, zgubili so svojo podpornico v blagi gospej. — Pogreb dne 23. t. m. je bil pač sijajen dokaz velikega spoštovanja ranjce. Blag ji spomin!

(Okrajni zastop slovenjebistriški) se je posvetoval v plenarni seji dne 15. decembra t. l. o proračunu za leto 1897. Iz tega proračuna posnamemo, da so se določili stroški za ohranitev okrajnih cest I. vrste na 2175 gld. 47 kr., za okrajne ceste II. vrste pa na 9760 gld. K temu še pridejo upravni stroški, podpore in popraviljanje občinskih cest, prispevki za razne zavode in dobrodelne namene, ter 7% doklada od državnih davkov kot donesek za šolske zadeve. Ker nima okraj nikakih postranskih dohodkov, se je za pokritje vseh teh izdatkov in prispevkov določilo 30% doklada na direktne državne davke, ki so predpisani za slovenjegraški okraj na 60.971 gld. 44 kr. Pri vsem tem pa bo moral okrajni odbor varčno gospodariti, ter posebno pri delitvi podpor skromno postopati, kajti okraj je bil v tem letu tako hudo po toči in povodnjah poškodovan, da se bode moral skoraj peti del zgorajnih državnih davkov odpisati, vsled česar bodo tudi dotične okrajne doklade odpadle. Z ozirom na veliko bēdo, ki je po teh nezgodah v nekaterih občinah nastala, je okrajni zastop kot hranilnični odbor okrajne hranilnice v Slovenski Bistrici dovolil podpore 1000 gld. iz letošnjega čistega dobička te hranilnice ter sklenil, da se ima ta podpora takoj med najbolj siromašne v denarju razdeliti. Ker se je od slavnega c. kr. okrajnega glavarstva mariborskega tudi državna podpora dotičnim občinam zagotovila, je upati, da se bode siromaštvo in bēda, ki je po tej slabi letini v marsikateri rodbini zavladala, saj deloma utešila. — Slabo gmotno stanje, v katerem se večina našega prebivalstva nahaja, se zrcali pač tudi v visokosti občinskih doklad v svrhu pokritja raznih potrebščin. Dovolilo se je namreč občinam: Gabernik, Oglenščak, Pečke in Ritoznoj pobiranje 60% doklade na direktne davke, Stattenberg 54%, Jelovec 50%, Dežno 48%, Slov. Bistrica, Šentovec in Stopno 45%, Sv. Ana 41%, Buchberg, Freieheim, Kalše, Gornja Loznica, Sv. Martin, Osel in Smrčeno 40%, Gornja Bistrica, Črešnjevce, Spodnja Loznica, Pretrež, Šmidsberg, Tinje in Gornja Polskava 35%, slednje občini razun tega 20% doklada na vžitni davek; Poljčane 30%, Modraše, Pokoš in Studenice 25%, Verhloga 24% in Spodnji Polskavi 20% doklada na vžitni davek. Občine Pekelska vas, Hrastovec, Žabljek, Laporje, Lišečka vas, Spodnje Polčane, Spodnja Polskava in Stanovsko imajo le 20% doklade na direktni davek, Hošnica 16%, Brezje 15% in Verhole 10%. Neprimerno visoke doklade nekaterih občin provzročuje sosebno oskrbovanje ubogih občanov, potem pa tudi stavljanje novih oziroma razširjanje starih šolskih poslopij. V prvem obziru bo vsaj novi domovinski zakon na kmečke občine s časoma blagodejno uplival; šolska poslopja pa tudi kakor bodo v redu ne bode toliko stroškov.

(„Bralno društvo pri Sv. Marku niže Ptuj“) ima v nedeljo dne 27. decembra t. l. občni zbor in volitev odbora. Po volitvi je prosta zabava s petjem. K obilni udeležbi najljubše vabi odbor.

(V Kapeli pri Radgoni) ima ondotno „Bralno društvo“ dne 3. prosinca prib. l. po večernicah redni občni zbor. Zborovanje se vrši v novejši čitalnici ter vabi k obilnej udeležbi odbor.

(Maribor.) (Razno.) Dne 13. decembra t. l. trčila sta dva vlaka na koroški progi. Trije potniki so težko poškodovani, najst pa lahko. — Obesil se je davčni adjunkt Franc Pinteritsch. Pravijo, da se mu je zmešalo. — Generalmajor grof Nostitz Rieneck prestavljen je kot divizionar v Krakovo na Poljsko. — Govori se, da dobi bivši okr. glavar F. Tax pri tukajšnji občini neko službo.

(„Bralno društvo v Rušah“) priredi na Janzevo t. j. v nedeljo dne 27. grudnia, v gostilni gosp. Franja Novak-a, veselico s sledečim vsporedom: 1. I. Hug. Sattner: „Na planine“, mešan zbor z baritonsamospevom. 2. Zmagoslav Eržen: „Pes in mačka“, veseloigra v jednom dejanju. 3. Dr. Anton Medved: „Slavnostni govor“. 4. N.

Vilhar: „Poštena deklica“, šaloigra v jednom dejanju. 5. M. Hubad: „Škrjanček poje, žvrgoli“, mešan zbor. 6. M. Hubad: „Ljubca povej, povej!“ mešan zbor. II. Prosta zabava. Začetek točno ob pol 6. uri zvečer. Vstopnina za osebo 25 kr. Blagodušna preplačila se hvaležno sprejmejo. K mnogobrojni udeležbi najljubše vabi odbor.

(Vabilo) na „Sijajni ples“ slovenskih velikašolcev v Gradcu, ki se bo vršil 13. dne januarja leta 1897. ob pol 9. uri zvečer v „Anskih dvoranah“. Prebitek je namenjen novovstanovljenemu „Podpornemu bolniškemu društvu slovenskih velikašolcev v Gradcu“. Vstopnice za osebo 3 krone, za obitelj 8 kron, se dobivajo 13. dne januarja od 9. ure predpoldne do 6. ure popoldne v hotelu „Nadvojvode Ivan“ in zvečer pri blagajni proti vabilu.

Druge slovenske novice.

(Jedenstven državnozborni klub.) V Ljubljani so se te dni začela pogajanja glede osnove jedenstvenega slovenskega kluba v državnem zboru oziroma glede vstopa vseh slovenskih poslancev v jugoslovanski klub. Kakor se čuje, se pogajanja ne vrše povsem gladko, kajti stavijo se daljši pogoji, nego so jih stavili državni poslanci v svoji izjavi. Če se bode doseglo sporazumljenje, bode to največ zasluga nove krščansko-socialne stranke, ki utegne obema strankama ob volitvah neprijetnosti delati, če bode pa jedini, jim nova stranka ne more škoditi. Sprava, če se sklene, bode pa javljane trajna, kajti ostanejo tista nasprotja, kot so sedaj. Kakor je tudi želeli trajne sprave in vzajemnega delovanja mej Jugoslavlani, mi vendar ne gojimo v tem oziru prevelikih nad.

(Nemški list v Ljubljani.) Kranjski Nemci bi vsekako radi imeli svoj list, da svetu pokažejo, da še niso izumrli. Ta njih misel bi se že bila uresničila, a le ne vedo kakšen naj bi bil ta list. Nekateri so za to, da bi bil liberalen, drugi pa, da nemško-naroden. Stara nemška stranka na Kranjskem pa ima tudi ta pomislek proti listu, da bi si potem utegnili razdreti dobre razmere mej narodno in nemško stranko v deželni zboru. Pri sedanjih razmerah so Nemci vzlic temu, da jih ni niti 5% v deželi, vendar činitelj, ki se ne more prezreti. Če se pa razmere premene, postanejo pa nemškutarji kmalu nikdo. Zato pa list ne bode začel izhajati, kakor sedaj stvari stoje. Dolgega obstanka bi tako ne bil imel. Kranjska je za nemštvo popolnoma izgubljena. S kranjskimi Nemci tudi drugi Nemci več ne računajo in povsod velja Celje za najjužnejšo nemško postojanko. Niti to jih ne more rešiti, da imajo kranjsko hranilnico, kranjsko industrijsko družbo in pa kranjsko stavbno družbo v svojih rokah.

(Vendar.) Pošta v Zalogu na Kranjskem je po prizadevanju županstva pri Mariji Devici v Polju dobila slovensko-nemški pečat. Dosedanji pečat je bil samo nemški. Drugi občinski zastopi po Slovenskem naj se tudi pobrigajo za dvojezične pečate.

(Pri oltarju zadela kap) je 18. decembra t. l. g. Frančiška Hrvata, upokojenega mornarskega kurata, na Skaručini. Odnesti so ga morali od oltarja v stanovanje, kjer je čez štiri ure umrl. Rojen je bil pokojnik 1838. leta v Št. Jarneju na Dolenjskem, in je bil posvečen v mašnika 1861. leta.

(Poštni pečati in narodna enakopravnost.) Kako poštno vodstvo prezira narodno enakopravnost, so najboljši dokaz poštni pečati. Tako imajo v Novi vasi pri Rakeku jedino nemški pečat, dasi ima tamošnja občina izključno slovensko prebivalstvo.

(Poželjivost nemških šolnikov na Kranjskem.) Na eni strani se obračajo kranjske šolske razmere na boljše, na drugi strani pa na slabše. V mislih imamo tu pa le narodnostne razmere. V tem obziru je namreč hvalevreden sklep c. kr. deželne šolskega sveta, da bode slovenščina na srednjih šolah na Kranjskem za vse učence torej tudi za Nemce, obvezen predmet. To je majhna tolažba za Slovence in daje upanje, da bode sčasoma (seveda se ne ve kdaj?) tudi na še vedno nemški realni slovenščina postala učni

v jednom
e, žvergoli,
ovej, povej!
četek točno
sebo 25 kr.
orejmejo. K
oi odbor.
anskih veli-
3. dne janu-
v „Anskih
ovovstanov-
ruštvu slo-
stopnice za
lobivajo 13.
do 6. ure
in zvečer

rice.

ib.) V Ljub-
ede osnove
državnem
zpskih po-
se čuje, se
ajti stavijo
državni po-
glo sporaz-
krščansko-
ankama ob
pa jedini,
Sprava, če
ti ostanejo
je tudi že-
ovanja mej
tem oziru

jski Nemci
vetu poka-
bi se že
naj bi bil
liberalen,
a nemška
a pomislek
dreti dobre
anko v de-
so Nemci
eli, vender
se pa raz-
arji kmalu
jati, kakor
bi tako ne
olnoma iz-
agi Nemci
je za naj-
h ne more
kranjsko
stavbno

njskem je
Devici v
Dosedanji
ki zastopi
za dvoje-

decembra
mornar-
ga mo-
čez štiri
eta v št.
svečen v

akoprav-
narodno
oštni pe-
ku jedino
izključno

a Kranj-
te šolske
a slabše.
razmere.
sklep c.
venščina
e učence
To je
panje, da
tudi na
ala učni

jezik, vsaj v nižjih razredih, da se enako uredi tudi učiteljske itd. Značito, da se osrednja vlada kdaj gledé šol na Slovenskem tako izrazi, kakor se je minister Gautsch o slovenski višji dekliški šoli, rekoč: Da sta le dva predmeta (nemščina in zgodovina) nemška, potem naj bode učilnica slovenska. In res dva nemška predmeta zado- stujeta, da se slovenska mladina nauči dovolj nemščine, kar je potrebno. — Toda v slovenske ljudske šole naj se nemščina ne vpeljava. In vendar je isti c. kr. deželni šolski svet sklenil, da se uvede nemščina kot obligaten predmet v kranjske četverorazrednice. — Radovedni smo kaj poreče kranjski deželni zbor k temu, tisti deželni zbor, ki se je svoje dni celó upiral, da bi bila nemščina neobligaten predmet.

(Samomor višjega uradnika.) Dne 19. t. m. ustreliš se je v Celovcu c. kr. gozdni sveto- vavec in deželno-gozdni nadzornik g. Franc Suda. Imel je 64 let in je bil odlikovan s Franc Josipa redom. Zmešalo se mu je najbrž v glavi, kajti že precej časa je bolehal na neki bolezni na možganih.

(Popolnjenje obrtne šole v Trstu.) Te dni se je na c. kr. obrtni šoli v Trstu otvoril elek- trotehnični oddelek. Novi oddelek je dobro oskrbljen z vsemi potrebnimi aparati. Žal, da je šola nedostopna Slovincem, ker je čisto italijanska.

(Slovenska reklamacija.) Proti imeniku za občinske volitve v Trstu se je vložilo mnogo pritožb. Mestni magistrat je pa vse te pritožbe zavrgel, ker so bile slovenske. Seveda so Slo- venci se pritožili proti magistratovemu ukrepu in bode naposled le moral slovenske reklama- cije stvarno rešiti.

(Silen vihar) imeli so dne 20. t. m. v Trstu in Gorici. Bliskalo in grmelo je na vso moč.

(Učitelji in občinski tajnik.) Deželni šolski svet goriški je bil prepovedal učiteljem oprav- ljati službe občinskih tajnikov. To je bilo vzbu- dilo hudo nevoljo mej slabo plačanimi učitelji na Primorskem. Deželni šolski svet je pa sedaj seveda spoznal, da je napak ravnal in je pre- pustil okrajnim šolskim svetom, da naj v vsa- kem posebnem slučaju odločijo, če sme učitelj biti občinski tajnik.

(Slovenska šola v Gorici.) Vsi koraki Slo- vencev, da bi se za slovensko mestno šolo v mestu dobilo primerno nastanjenje, bili so za- stonj, vse interpelacije v deželnem zboru vlni niso ničesa pomagale. Vlada se ne upa odločno nastopiti proti Italijanom. To imajo Slovenci za to, da jo podpirajo na Dunaju. Govori se že, da zaradi tega Slovenci, kar ne pojdejo v državni zbor.

(Morilca hrvatskega mornarja Ostermana) prideta baje pred graško porotno sodišče. Ob- ravnavana bi bila v Pazinu, a so Italijani hoteli prirediti veliko demonstracijo, da ju proslave kot narodna mučenika.

(Črne koze v Malem Lošnju.) V Malem Lošnju v Istri je zanesel neki grški kaznik črne koze. Bati se je, da se bolezen hitro razširi.

(Legar v Pulju) je hujski nego priznava jo uradna poročila. Uradno poročilo priznava, da jih je zbolelo nekaj čez tisoč, v resnici jih je pa zbolelo več kakor dvakrat toliko. Skoraj vsi mornarski zdravniki so se poklicali v Pulj. Vlado „Reichswehr“ ni po volji, da Italijani zahtevajo, da država vse stori za zboljšanje zdravstvenih razmer v Pulju. Sedaj vsi vedo, da je mesto erarično, ako se bodo za Pulj porabili mnogi milijoni, bodo se zopet začele iredentov- ske agitacije. Če tudi ne simpatizujemo z Itali- jani, a v tem oziru moramo reči, da imajo Pulj- čani prav, če zahtevajo vladno pomoč. Baš za- radi tega, da je v Pulju glavno vojno prista- nišče, je to mesto bolje razpostavljeno zdrav- stvenim nevarnostim. Tudi je v Pulju razme- roma več vojakov, kakor v katerem koli mestu v Avstriji, in torej tudi državo zadeva večja dolžnost. Poleg tega je pa pomisliti, če se zdrav- stvene razmere v Pulju ne izboljšajo, da je ne- varnost, da se bolezen zanese v druge kraje. Če pa vladi ne ugaja iredentizem, naj pa druge pota se mu resno upira, ne pa tedaj, ko gre za zdravstvene razmere. Če se je po Primorskem iredentizem tako razširil, je kriva sama vlada, ki mu je dajala potuho. Žal, da na Dunaju niso

zmiraj tako dobro vedeli za iredentizem, kakor vedo zdaj.

(Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju) sestavlja se je še pod predsedništvom sedaj uže ranjcega Ivana Navratila tako-le: Popredsednik I. g. Jakob Pukl, c. kr. nadporočnik, veleposestnik, sodni tolmač bolgarščine, srbo-hrv. in slovenščine itd.; pod- predsednik II. gosp. dr. Friderik Ploj, c. kr. tajnik v finančnem ministerstvu in borzni ko- misar; blagajnik I. vč. gosp. Francšek Jančar, monsignor, papeški komornik, župnik nemškega viteškega reda; blagajnik II. g. dr. Anton Pri- možič, c. kr. gimn. profesor; tajnik I. g. Ivan Luzar, revident ravnateljstva južne železnice; tajnik II. g. dr. Matija Murko, c. kr. profesor na orijentalni akademiji, terezijanišču itd.; odbor- niki: Vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan in ravnatelj v Avguštinu, gosp. dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, g. dr. Fr. Si- monič, c. kr. skriptor v vseučilišni knjižnici; pre- gledovalci: g. dr. Vladimir Globočnik, pl. Soro- dolski, c. kr. tajnik v finančnem ministerstvu, g. Josip Premeru, c. kr. uradnik v ravnateljstvu poštne hranilnice, g. Žiga Sežun, c. kr. likvidator; odbornikov namestniki: g. dr. Janko Pajk, c. kr. gimn. profesor, g. dr. Peter Laharnar, c. kr. podtajnik v ministerstvu znotranjih stvari, g. dr. Janko Hočvar, odvetn. kandidat; pregle- dovalcev namestniki: G. dr. Matej Velca, c. kr. nadkomisar v uradu poštne hranilnice, g. Ant. Koželj, vzgojivalec, g. Peter Hlačar, uradnik sev- zah. železnice.

Druge avstrijske novice.

(Deželni glavarji.) Štajerskim deželnim gla- varjem je imenovan grof Wurmbbrand, njegovim namestnikom dr. Serneč; moravskim deželnim glavarjem grof Vetter von der Lilie, njegovim namestnikom opat Korcian; deželnim glavarjem šlezjskim grof Larisch, njegovim namestnikom kardinal dr. Kopp; dolnjeavstrijskim deželnim maršalom grof Gudenus, njegovim namestnikom pa dunajski župan Strobach. Solnograški in ko- roški deželni glavar se bodeta pozneje imenovala.

(Novi člani gospodske zbornice.) Misli se imenovati več novih članov gospodske zbornice. Mej drugim se v gospodsko zbornico pokličejo grof Hohenwart, grof Deym, dvorni svetnik Beer, vitez Proshovic, dr. Rieger in dr. Matuš. Ime- novanja se najbrž razglase še le po zaključku državnega zbora, ker je vladi ležeče na tem, da ostane do konca državnozbornskega zasedanja Hohenwart vodja konservativne stranke.

(Italijansko vseučilišče.) Slednje leto po- nove Italijani v nekaterih deželnih zbora in državnem zboru svoje želje, da se osnuje v Trstu italijansko vseučilišče. Letos sta dotično željo ponovila s posebno resolucijo Combi in Burg- staller. Učni minister baron Gautsch je jima jako prijazno odgovarjal, dasi osnove italijanskega vseučilišča ni obljubil. Rekel je pa, da si vlada prizadeva osnovati italijanske učne stolice v Ino- mostu. Nekaj jih je že osnovala, a bi jih še več, a žal že osnovane imajo premalo slušateljev. Vidi se, da je nova uprava jako naklonjena Ita- lijonom. Da se niso že za vse predmete učne stolice osnovala, je krivo le to, ker je sploh pre- malo Italijanov v Avstriji in še ti pošiljajo svoje sinove na italijanska vseučilišča. Koliko manj se vlada ozira na nas Slovence. Da si je mnogo slovenskih dijakov na vseučiliščih v Gradcu in na Dunaju, vendar se še ni osnovala nobena slovenska stolica.

(Vabljenje ljudi v Brazilijo.) V Slavoniji posebni agentje vabijo ljudi v Brazilijo. Za vse to ve dobro madjarska vlada, a vse mirno gleda ali pa še pospešuje delovanje teh ljudi, da se potem v Slavoniji lahko naseli zopet več tisoč Madjarov. Že sedaj je v Slavoniji nad 200.000 Madjarov in Nemcev, a če tako dalje pojde, kmalu dežela ne bodo več imela samo sloven- skega značaja. Agitatorji ne hvalijo ljudem samo, kako je dobro v Braziliji, temveč jim lažejo, da cesar želi, da se v Brazilijo preselijo, kajti ondu sedaj vlada cesarjevič Rudolf, in kmalu pojde tja tudi cesaričinja Štefaniya.

(Odkritosrčen ministerski predsednik.) Te dni je opozicija v ogerskam državnem zboru

razkrivala, kako se je postopalo pri volitvah. Baron Banffy je odgovarjajoč poslancem priznal, da ima res volilna sistemacija pomankljivosti in da zlasti denar preveč upliva na volitve. Tega pa ni povedal, da bi vlada mislila kako omejiti podkupovanje pri volitvah. Govoril je o vsej stvari tako, kot bi se razumelo samo po sebi da se pri volitvah podkupa.

(Jednotna srednja šola.) Na Ogorskem se pripravlja nova preosnova srednjih šol. Misli se neke vpeljati jednotna srednja šola. Jednotna srednja šola je nekaka boljša od naših gimnazij in realk. Od dečkov, ki gredo v srednje šole, se ne more zahtevati, da se že odločijo takorekoč za svoj bodoči poklic, kar se zgodi že nekoliko s tem, če se kdo odloči za realko ali gimnazijo.

Ogled po širnem svetu.

(Bismarckova razkritja.) Dunajska „Neue Freie Presse“ je bila priobčila neki članek, v katerem je opravičevala kneza Bismarcka in celo trdila, da so avstrijski diplomatje vedeli za zvezo mej Nemčijo in Rusijo. Sodilo se je, da je ta članek bil pisan po Bismarckovem navodilu. Avstrijsko ministerstvo vnanih stvari je odločno oporekalo v svojem glasilu, da bi bili avstrijski državni kaj vedeli o omenjeni zvezi. Zaman je opiral dunajski list kneza Bismarcka; zamore ostane črn, če ga še tako umivaš.

(Rumunski metropolit.) Nova rumunska vlada se je srečno izmotala iz metropolitkega vprašanja, ob katero je bila pala poprejšnja vlada. Sinoda je razveljavila odstavljenje metropolita Genadija, kateri se je pa potem takoj odpovedal metropolitki časti. Potem je sinoda volila zopet Georgijana, ki je jeden pot že bil metropolit.

(Novi nemiri v Armeniji.) V tem, ko diplo- matje ugibljejo, ali bi Turčijo preosnovali, so Kurdi v Armeniji napali in oropali več vasij in prebi- valce poklali. Taki dogodki bi pač morali ev- ropske državne prepričati, da se Turčija ne da preosnovati v redno državo.

(Preosnove v Turčiji.) Koliko se je že pi- salo o preosnovah v Turčiji, a do danes se ničesa storilo ni. Ruski veleposlanik Nelidov se je te dni povrnil na svoje mesto v Carigradu. Sedaj so se začela mej veleposlaniki posvetovanja, kako bi se rešila Turčija. Diplomati pa ne obračajo glavne pozornosti na to, da se izboljša stanje turških kristjanov, temveč gledajo samo, da bi tisti bogatinje, ki so Turčiji sedaj kaj denarja posodili, ali ga jej še posodijo, zgube ne imeli. Zahtevajo zatorej, da se v turško ministerstvo pokliče dva evropska državnik, da bodeta vodila ne- tranje in finančno ministerstvo in skrbela, da ne bodo turški upniki zgube imeli. Sultan se pa temu upira. Znano je, da je bil ob svojem času odpravil ustavo, ker je državni zbor hotel dolo- čiti, koliko se sme porabiti za sultanov dvor. Če sultan turškim ministrom in poslancem ni pustil, da bi določevali, koliko državnih denarjev sme porabiti, pa bode to dovolil kakemu Evro- pejcu, ki bode za finančnega ministra. Sultanu veleposlaniki preté s silo, a se za njih grožnje ne zmeni, dobro vedo, da se za kaj takega ve- levlasti ne bi zlepa sporazumele.

(Makedonski tabor v Belemgradu.) V Sr- bijo je pribežalo že na tisoče ljudi iz Stare Sr- bije in Makedonije. Te dni je v Belemgradu bil velik tabor, na katerem so beguni sklenili se obrniti do ruskega carja, da Turčijo prisili, da naredi konec sedanjim neznosnim razmeram v Stari Srbiji in Makedoniji. Upanja ni mnogo, da bi vse to kaj pomagalo, kajti Rusiji se ne zdi ugoden čas za odločno postopanje proti Turčiji.

(Španci in Zjedinjene države.) Nevolja proti Španiji je v Zjedinjenih državah grozno velika. V zbornici poslancev in v senatu sta se stavila predloga, naj se napove Španiji vojna, ker so Španci najeli morilce, da so umorili ustaškega vodja Masea. Na Španskem tudi že računajo o tem, da pride do vojne z Zjedinjenimi državami zaradi Kube. Izdalo se je že povelje, da se imajo na pomlad pripraviti vse vojne la- dije, da lahko odrinejo v Ameriko. To povelje se je pa izdalo morda le za strašilo. Da bi se Španci upali z Američani bojevati, ne verujemo. V Severni Ameriki so pa guvernerji več držav naznanili predsedniku Clevelandu, da prebival-

stvo želi vojno in je pripravljeno žrtovati denar in dati vojakov. Kubansko vprašanje je vsekako precej nevarno postalo.

Dopisi.

Iz Št. Pavla v Savinski dolini. Burni in viharji časi izza dobe naših občinskih volitev so minuli, razvneti in vznemirjeni duhovi so se vsaj deloma zopet upokojili. Ker je namestnija zavržla rekurza, ki sta jih vložili obe stranki, nastopil je novi odbor svoje delovanje.

V torek, dne 22. decemb. t. l. popoldne ob 2. uri so bili zapriseženi novi odborniki pred vladnim zastopnikom iz Celja, ob 3. uri pa je povabil doseđanji gospod župan Norbert Zanier stari in novi odbor v šolske prostore k skupni javni seji, h kateri je imel vsakdo pristop, da izroči pred vsemi občinsko gospodarstvo novemu županu.

V izbornem, temeljitem in lahko umljivem govoru je pojasnil g. Zanier svoje — to mora vsakdo priznati — uspešno delovanje v dobi 7 let. Povdarjal je posebno, da je l. 1890. prevzel županstvo s primankljajem 803 gl., sedaj pa da izroča ta poselski prebitkom 395 gl. 89 kr. v gotovini in 303 gl. 29 kr. v tirjatvi, katero ima dobiti občina od raznih posestnikov za uravnavo Savinjske struge, tako, da oddaje torej županstvo s skupnim prebitkom blizu 900 gl., ne glede na razne stvari, ki so se izven navadnih potrebščin nakupilo za občino tekom teh let in izmed katerih je izvestno, po najnovejšem sistemu urejena občinska brizgalnica sama stala 1200 gl. Ko je gospod župan natanjko razložil tudi vse dohodke in izdatke zadnjega leta, spregovoril je nekako takole:

„Gospoda moja! Podal sem vam v kratkih besedah pregled svojega delovanja. Revizorji so pregledali račune in jih našli v popolnem redu, očemur se bode lahko tudi novi odbor prepričal. Iz mojega poročila pa ste zajedno spoznali, da naše gospodarstvo ni bilo tako slabo in tako za nič, kakor ste nas obrekovali in opravljali med ljudstvom, temveč, da je bilo občini v korist in prid, ker smo mnogo pripravili in ničesar zapravili!

Ni treba misliti, da odlagam županstvo s težkim srcem. Ne, nikakor ne! Še predno sem zvedel o vašem nasprotstvu, izrazil sem se že svojim prijateljem, da bi nikakor več ne sprejel tega težavnega in odgovornega posla. Nekaj pa me je bolelo! Bolelo me je spoznanje, da sem žel za vse svoje trude in skrbi — nehvaležnost in obrekovanje! Na najpodlejšje, najnesramnejše načine, zahrbtno in zavratno se me je napadalo in obrekovalo — brez uzroka!

Ne, tega, gospoda moja, nisem zaslužil!

Vselej in povsod sem se trudil koristiti svojemu rodnemu kraju in mu pridobiti ugled pred svetom, deloval sem ves čas brezplačno in žrtvoval pri vsaki priliki tudi sam iz svojega, kolikor sem mogel: spominjam vas samo na olepšavo trga pred cerkvijo, na Marijin spomenik, zvonove in novo cerkev, za katero sem odstopil celo del svojega vrta! Vprašam vas, kdo izmed vas bi bil to storil?! — Za vse to pa se mi je očitalo, da sem slabo gospodaril, da sem spravil občino na nič! Toda ni bilo dovolj, da se je obrekovanje širilo med domačim ljudstvom, ki je krivim prerokom le prerado verjelo, ker ni poznalo razmer, razbodbal je nek nesramni dopisun v celjskem nemškem lističu tudi širšemu svetu najostudnejše laži, nad katerimi se mora zgražati vsak pošteno misleč človek, doma pa se je najel in opojil žganjar, ki me je javno zmirjal in sramotil. To je torej plačilo in zahvala, katero sem prejel za svoje sedemletno delovanje!

Toda kar je bilo, naj bo pozabljeno! Pozivljam vas pa, kdor ima kaj proti meni in mojemu županovanju, naj vstane in naj mi pove pred vsemi, oči v oči in jaz mu bodem rade volje in z mirno vestjo odgovarjal. Prosim vas pa, nikar me ne napadajte in ne obrekujte za hrbtnost, kjer se ne morem braniti, ker tako početje je golo lopovstvo!

Ko je končal gospod Zanier svoj govor, vladala je v dvorani grobna tišina, da bi bil lahko slišal šolsko miško škrtati, nikdo pa ni

vstal, da bi bil ugovarjal velezaslužnemu, odstopajočemu županu! To dejstvo je dokaz, da so tudi nasprotniki spoznali, da je bilo delovanje gospoda Zanierja vseskozi uzorno, nesebično in pravilno, ter da so govorice, ki so se širile med ljudmi, le grde laži!

Marsikdo pa je dobil prepričanje, da šentpavelska občina takega župana, kakor je bil gospod Zanier ni imela in ga ne bo imela! Gotovo se bodo občani nekdanje s hvaležnostjo spominjali njegovega županovanja!

Ko je dobil gospod župan in celi odbor absolutorij, zahvali se gospod Zanier svojim odbornikom za njihovo trudaljubivo pomoč in lepo složnost, oni pa njemu za spretno in uzorno vodstvo, ter zaključil sejo.

Sedaj pa je vrsta na novem odboru, da pokaže, ali je zmogel izpolniti vse obljube, katere je storil svojim volilem in ali je sploh mogoče boljše gospodariti v občini nego je bilo doslej!

Iz Mozirja. Dne 13. grudnia t. l. spremili smo k večnemu počitku na domače pokopališče ob veliki vdeležbi sožaljenikov iz vseh krajev Savinjske doline, moža, ki ni bil samo svoji rodovini uzoren oče, nego vsem, ki so ga poznali ali prihko imeli občevati z njim, drag prijatelj in nepozabljen znanec, ki je marsikomu v teh resnih dnovih trdega življenja s svojim zdravim humorjem olajšal za trenutek vsodno borbo življenja, v boju je stal sam vsigdar, „trd, neizprosno moč jeklen!“

Položili smo v mehak naročaj materi zemlji vsem dragega, toli priljubljenega gospoda Ivana Konečnika, posestnika in gostilnarja, bivšega župana, mnogoletnega občinskega svetnika in vseletnega odbornika posojilnice v Mozirji. Razumnevsahljivi solz, ki jih toči ob nenadomestljivi izgubi nevteljskega soprega in ostavljena deca, kropile so rosne kaplje vsem, ki so mu prihiteli izkazati zadnjo čast, resno lice.

In te solze bile so tudi vredne blagega pokojnika, kojega krsto so s prekrasnimi, zelo dragocenimi venci okrasili razven najbližnjih sorodnikov tudi še „Gornjesavinjska posojilnica v Mozirji“, „trg Mozirje“, rodbine Goričar, Žuža, del Negro in druge, v vidni skromni znak globokega čislanja pokojnika in zadnji mu pozdrav!

Predno so po o. Kasijanu ob asistenci častitih gg. župnika Ramorja in kapelana Medveška blagoslovljeno krsto dvignili mozirski tržani, zapeli so domači pevci srce pretresajoče: „Blagor mu ...“ in iz vseh src kipela je gorka prošnja do Vsegamogočnega, da zasij lepše sonce večnosti blagemu ranjkemu, globoko zadeti obitelji pa uteha in tolažba! ...

Sprevod, na stotine zbranega ljudstva, na čelu mu tukajšnja šolska mladež s črno ovito zastavo, premikal se je potem proti župni cerkvi, kjer je tukajšnji č. g. župnik opravil slovesne mrtvaške cerkvene obrede. Od tod spremili smo med tožnimi glasovi ubranih zvonov blagega mrtveca k zadnjemu počitku, kjer so po zadnjem sv. blagoslovu zemeljskih ostankov pevci iznova zapeli ginljivo in srce tešilno pesem: „Nad zvezdami!“

Ko smo spustili grudo črne zemlje na krsto v grobu, kanila nam je gorka solza v tiho jamo, ali v srcu ostajal nam je tolažilni up: „Da se vidimo nad zvezdami!“

S Pohorja. Hvala Bogu! Zadnjič je jel po hudem mrazu vendar pihati toplejši južni veter, ki je zbudil mojega tovarša, puščavnika na Starem gradu, o katerem sem mislil, da ga je že pokosila „bela žena“ in sem Vas, gospod urednik, že mislil vprašati, kedaj je bil njegov pogreb. Toda tudi mene je zbudil v mojem brlogu, iz moje otrplosti, da sem jo krevsal doli proti Slov. Gradcu, radoveden kakor sem, pozvedavat kaj je ondu novega. Prišedši tje kaj do neke hiše, postojim nekaj časa, preiščljevaje, kaj bi ukrenil. V tem pride trópa slovenjegraških „Velikonemcev“ mimo, kateri so bili nedvomno namenjeni v gostilno. „Do gemar nót eini, auf den sajmar harb“, pravi eden izmed njih. Pri mojdunaj, kaj je vendar oni gospod tem liberalnim možakarjem storil, da se tako hudujejo nanj, preiščljevam sam seboj; a kmalu dobim odgovor na to vprašanje, ko stopim k nekemu mi-

moidočemu, rekoč: Prosim vas, povejte mi, kakšen greh je vendar storil oni gospod Günther, ki je lastnik te hiše, da se ga nekaterniki tako izogibljejo? „Nič drugega“ odgovori, „nego to“, ker ga je konservativna stranka proti njegovi volji v mestni skupini Slov. Gradec-Šoštanj-Marenberg ob deželnozborskih volitvah kandidatom postavila in je vsled tega nekaj glasov dobil, radi tega se ga sedaj tako ogibljejo. Hencajte, to je tedaj tako velikanski prestopok! Kaj pa tedaj, ako pridejo naši nasprotniki — liki bukov list, ki ga veter nanese — k nam, se pri nas obogatijo in zredijo debele trebuhe, pa Slovencem o vsaki priložnosti nasprotujejo in mečejo polena pod noge in vendar še hodimo k njim v gostilno in štacuno in jih zato podpiramo, da nas tem laglje zatirajo in zaničujejo. Tužna nam majka! Mestice Slov. Gradec je odvisno od okolice, ki je čisto slovenska. Ako bi tudi Slovenci v okolici tako postopali proti onim prenapetežem, kateri poštenemu Nemcu nagajajo zato, ker je pravičen, no, potem bi se marsikaj spremenilo. A zato smo pač premlačni; nasprotniki naši pa menijo, da smo preneumni. Tako sem žalosten preiščljeval, hoteč jo mahitati proti svojemu brlogu na Veliki Kapi. Kar zagledam častitega gosp. duhovnika idočega proti meni. To je pa kakor nalašč, pravim sam sebi. Tega gospoda moraš pa nekaj prositi. Pozdravivši ga, pravim: Častiti gospod! V sleherni cerkvi se potrebuje čez leto dosti svečave, katera se časih kupuje pri takih, ki še niso pokazali Slovencem, ali so njim prijazni in pravični. Ta g. Günther pa je Slovencem prijazen in pravičen. Zarad tega trpi škodo in to, kolikor je v naših skromnih močeh, ne smemo pripustiti. Zatorej, vas častiti gospod, prosim: kupujte svečavo za cerkev pri svečarju Güntherju, ki vas bo s svojo postrežbo gotovo popolnoma zadovoljil. O vsaj uže dalje časa tukaj kupujem in sem bil vsakokrat z izvrstnim blagom izborna postrežen, de prijazen gospod. Dobro, sem djal, to si je treba zapomniti in omenjenega svečarja javno priporočiti. To naj bo, častita farna predstojništva, da se iz vseh slov. krajev z obilnim naročevanjem sveč, mnogobrojno odzovete mojemu priporočilu, najboljši odgovor na ona preziranja od strani slovenjegraških liberalnih ponarejenih in pravih Tevtonov. Vaš puščavnik na Veliki Kapi.

Iz Gradca. Pri raznih prilikah, zlasti pa v veseli družbi rado se povdarja in proslavlja v visokih besedah slovanska vzajemnost. Ko pa je treba dejanski pokazati jo, razprši se navadno vse navdušenje v prazen nič.

Žal, da je tudi v naših akademskih krogih čisto tako.

Vendar človek v zadnjem času z veseljem opaža živahnejše gibanje in ožje občevanje med vsemi slovanskimi akademskimi društvi, ki se pri raznih nastopih in v dosego skupnih smotrov vsestranski podpirajo.

Sad tega ožjega občevanja bila je „Sloga“ hrvatsko-slovensko pevsko društvo; v novejšem času pa ustanovitev podpornega bolniškega društva za slovanske visokošolce, ki je bilo že zdavna jako potrebno.

Ker pa je temu društvu treba vsestranske podpore, sprožila se je najprej v „Triglavu“ misel, da se mesto običajnega „Triglavovega plesa“ priredi vseslovanski ples, kojega prebitek pripade novemu društvu.

Vsa slovanska akademična društva sprejela so z velikim zanimanjem ta predlog. Hočemo tako združiti veselo z dobrim in koristnim, ob enem pa tudi pokazati na zunanje, kaj lahko dosežemo z združenimi močmi.

Vsa slovanska akademična društva odpisala so primerno število zastopnikov (skupaj 26) iz kojih sredine se je zbral ožji odbor in sicer sledi:

Predsednikom bil je izvoljen jur. Matevž Senčar, (akad. tehn. društvo Triglav); podpredsednikom drd. phil. Josip Barač, (akad. rab. list. društvo Hrvatska); prvim tajnikom cand. iur. Spindler Martin, (akad. tehn. društvo Triglav); drugim tajnikom med. Pecija Popović, (akad. društvo Srbadija); prvim blagajnikom tehn. J. Domansky, (akad. društvo Ogrsko); drugim blagajnikom cand. med. Miša Dimič, (akad. društvo Srbadija). Odbor, namestnikom bili so vo-

vejte mi, kak-
spod Günther,
aterniki tako
ri, „nego to“,
proti njegovi
ecŠoštanj-Ma-
h kandidatom
glasov dobil,
jo. Hencajte,
pek! Kaj pa
— liki bukov
i, se pri nas
e, pa Sloven-
jo in mečejo
no k njim v
odpiramo, da
i. Tužna nam
isno od oko-
udi Slevenci
renapetežem,
zato, ker je
spremenilo.
niki naši pa
nem žalosten
oti svojem
m častitega
i. To je pa
ega gospoda
ga, pravim:
e potrebuje
asih kupuje
cem, ali so
nther pa je
id tega trpi
nih močeh,
biti gospod,
pri svečarju
žbo gotovo
dalje časa
z izvrstnim
zni gospod.
niti in ome-
To naj bo,
vseh slov.
č, mnogo-
ajboljši od-
enjegraških
onov. Vaš
ki Kapi.
zlasti pa
proslavlja
ost. Ko pa
e navadno

nih krogih

veseljem
vanje med
stvi, ki se
n smotrov

e „Sloga“
novejšem
kega dru-
bilo že

estranske
lavu“ mi-
ga plesa“
k pripade

a sprejela
Hočemo
tnim, ob
aj lahko

va odpo-
kupaj 26)
in sicer

Matevž
podpred-
rab. lit.
and. iur.
Triglav);
(akad.
tehn. J.
drugim
ad. dru-
i so vo-

ljeni cand med. Damian Iwanoff, (akad. društvo. Bulgarija); med. Ivan Upanowski, (akad. društvo Rus) in med. Miroslav Urbánek (zastopnik Čehov). Ožji odbor deluje že sedaj na to, da bode ples res sijajen, da bode vreden akademikov slovanskih. S tem bomo le proslavili slovansko ime med tujim življem, storili bomo zopet jeden korak naprej ter ugledili nekoliko pot našim naslednikom.

Ker smo prepričani, da ta korak pozdrav-
lja vse slovansko razumnost, posebno pa vsak
bivši akademik, pričakovati je tudi iz domovine
mnogobrojne udeležbe pri plesu, ki se bode vršil
13. dne januarja 1897 v „Anskih dvoranah“.

Da bo imel ples tem boljši vseh in tem
večji prebitek sklenil, je odbor tudi obrniti se
do vseh uglednih in upljivih domoljubov slo-
vanskih ter predsednikov raznih društev in
klubov s prošnjo, da blagovole v svojih krogih
nabirati dobrovoljne doneske za novo društvo,
ki ima tako blag namen in je podpore vredno
in potrebno.

Narodno-gospodarske novice.

Oreh.

„Ko bi ljudje vedeli, kako škodljiv je oreh
in kako koristen je pelin, tedaj bi vse orehe po-
pipali, ter bi njihova mesta zasadili s pelinom“
nam je rekel enkrat stari hlapec, ko smo ne-
kega vročega poletnega dneva uživali prijetno
senco košatega oreha pred hišo. Si jeli te be-
sede sam izmislil, ali jih je slišal od drugih,
tega pač ne vemo, toliko se pa vendar spomi-
njamo, da so tudi mati nas otroke večkrat opo-
minjali, da naj nikar preveč orehov ne jemo,
sicer dobili bomo pivka. Jeli na tem kaj
resnice, in soli orehova jedrca res že kakorkoli
škodljiva, tega pač ne moremo z vso gotovostjo
trditi in smo tudi prepričani, da bi se nam
močno ugovarjalo zlasti od otrok, ki se tako
veselé zlatih orehov na božičnem drevescu, ka-
kor tudi od mnogo drugih, ki že težko pričaku-
jejo orehove potice, katero jim spečejo dobre
gospodinje za božičnico. Škodljivost torej pač
nikakor ne more biti vzrok, da se orehi tako
močno sekajo in trebijo, da skoraj ni več zasle-
diti poštenega orehovega drevesa. Koliko teh
dreves je pač v zadnjih letih padlo pod udarci
neusmiljene sekire! Lesni barantavci iz najraz-
ličnejših krajev prišli so k nam ter so prime-
roma za mali denar pokupili vsa lepša drevesa.
Res, da se je za nje prejel marsikateri goldinar,
pa pomislilo se pa ni, da se je izgubila glav-
nica, ki je donajala gotove in obilne obresti.

Oreh srednje starosti ima, ako dobro ob-
rodi, 2—6 polumernikov orehov, kar znese 4—10
gld. To so pa obresti od 100—200 gld. Poleg
tega pa še ostane listje za steljo. Bodisi toraj,
da les še tako prodaš, tako si vendar na izgubi,
kajti dotično izkupilo ti pač ne bode dalo nikdar
toliko dobička, kakor si ga imel od oreha. Pa
nič bi še ne rekli, ako bi se že tu in tam kako
drevo posekalo in prodalo, kajti vemo, da je
trda za denar, ako bi se le tudi skrbelo za nove
nasade. Pa to je ravno najbolj žalostno, da mi
le sekamo in prodavamo, nova drevesca pa le
malokje zasajamo. Vsled tega se pa tudi vred-
nost zemlje leto za letom zmanjšuje. Naj bi pač
vsak, ki ima orehe, vse to dobro popred pre-
mislil, preden se odloči jih posekati, ako je pa
to že prisiljen storiti, tedaj pa naj vsaj druge
vsadi, da mu zemlja ne bode ostala prazna in
da se njena vrednost ne zmanjša.

Da orehov ne sadimo po ledinah in trav-
nikih med drugo sadno drevje, je sploh znano,
kajti oreh sè svojo temno senco vsako drugo
rastlino uduši. Orehi se toraj naj sadé bolj sami
zasé po 12—16 m po narazen ob gozdnih ro-
béh, na pašnikih, bolj ali manj strmih pobočjih
in še drugod, koder bi drugo sadno drevje radi
preslabe zemlje posebej dobro ne uspevalo. Po-
sebej dobro ugaja orehom nekoliko vlažna, apnen-
časta zemlja. V taki zemlji oreh svoje močne
korenine krepko na vse strani poganja ter prav
hitro raste. In takih prostorov se pač nikjer pri
nas ne manjka. Koliko je še pri nas občinskih
pašnikov, ki so čisto prazni, na kojih niti ne
raste kaj prida trava, ki bi pa z orehi zasajena

danes ali jutre mnogo večjo vrednost zadobili
ter bi tudi veliko več dobička prinašali. Pa tudi
po logéh in dobravah je dovolj takih prostorov,
po katerih bi se nasadi od orehov kaj dobro
obnesli.

Oreh je tudi kaj lahko odgojiti. V jeseni
se nabere svežih orehov, ki se potem ali kar
nasade ali pa se v vlažnem pesku ohranijo do
spomladi. Zemlja pa, v katero se sadé orehi,
bodi precej globoka, kajti mlado drevesce po-
žene močno, koželjasto z drobnimi koreninicami
zeló obraščeno korenino. Prihodnjo spomlad se
mlada drevesca izrujejo, prireže se jim do $\frac{2}{3}$
korenine ter se zopet vsade. Čez 2—3 leta je
potem mlado drevesce toliko močno, da se lahko
presadi na stalno mesto. Nekateri orehe tudi
cepijo, kar je pa jako težavno in tudi nezanesljivo.

Ker pa oreh, ki je zrastel iz semena, ravno
tak sad rodi, kakor materno drevo, zato tudi
cepljenje prav za prav ni potrebno, pazi se le
naj, da se sadijo vedno le orehi s tanko, s čvr-
stim jedrcem napolnjeno luščino. Še bolj, bi
rekli, kakor radi sadí, je treba orehe saditi radi
dragega lesu. Ako bomo sekali, sadili pa nič,
tedaj se bode to drevje v neizmerno škodo nam
in našim naslednikom od nas popolnoma poslo-
vilo in pred ali slej prišel bode čas, ko pozlačeni
orehi ne bodo več krasili božičnega drevesa in
tudi naše gospodinje ne bodo več pekle orehove
potice.

Književnost.

(Povesti) dr. Ivana Tavčarja izidejo v
petih ali šestih zvezkih, katerih vsak bode ob-
sezel okoli 20 tiskovnih pol. Posamezni zvezki
se bodo izdajali v večmesečnih presledkih, ven-
dar tako, da bode vsa zbirka dotiskana najkva-
nejše v dveh letih. Razpečevanje svojih povesti
je pisatelj izročil knjigarni, Ig. pl. Kleinmayr &
Fed. Bamberg v Ljubljani, a prodajajo se tudi
po drugih slovenskih knjigarnah. Nevezan zve-
zek stane 1 gld. 20 kr., v platno vezan zvezek
1 gld. 50 kr., elegantno vezan zvezek 2 gld.
10 kr. Pri poštnih pošiljkih po 10 kr. poštne.
(„Slovanski svet“) izhaja zopet redno.
Uredništvo in upravnništvo je Dunaj, VII. Hofstall-
strasse. 5. Prihajal bode trikrat na mesec in to 5.
15. in 25. vsakega meseca. Naročnina stoji za celo
leto 5 gld., za pol leta 2 gld. 50 kr., za četrt leta
1 gld. 25 kr.

(Materne sanje) Slika v enem dejanju.
Spisal E. Gangl. Izdala družba sv. Cirila in
Metoda v Ljubljani. Natisnila „Narodna Tiskarna“.
1896 St. 20. Ta lepa alegorija, katera se je pri
letošnjem koncertu „Glasbene Matice“ na korist
družbe sv. Cirila in Metoda predstavljala z naj-
večjim uspehom, izpričuje novič redko nadarje-
nost gosp. E. Gangla. Verzi so vseskozi čisti,
dikcija je vznesena, snov sama pa kaj poetična.
Priporočamo knjižico prav toplo. Dobiva se izvod
po 15 kr., pri knjigovezu g. I. Bonaču v Ljubljani.

Razne stvari.

(Goluchowski — odlikovan) Avstrijskemu
ministru vnanjih stvari je poslal japonski cesar
red vzhajajočega solnca.

(Izseljenci v Brazilijo.) Te dni se je preko
Kormina odpeljalo 850 izseljencev v Brazilijo.
Bili so Kranjci, Hrvatje in Ogri. — Na Reki so
pa ustavili 200 izseljencev, ki niso imeli v redu
potnih listov. Bili so največ taki, ki še niso
zadostili vojaški dolžnosti.

Koledar.

Petek (25.) Božič (rojstvo Gospođovo). — Sobota
(26.) Štefan, prvi mučenec. — Nedelja (27.) Pred nov.
letom. Janez, ev.; Fabijola, vd. — Ponedelj (28.) Nedolžni
otroci; Kastor; Teodor. Torek (29.) Tomaž, škof. —
Sreda (30.) David, kralj; Nicefor, muč. — Četrtek (31.)
Silvester, papež; Pavlina. — Dolgost dneva: 8 ur 35
minut do 8 ur 22 minut. Dan se skrajša do 21. za 19
minut, potem narasé do konca meseca za 6 minut.

Sejmi.

Dne 28. decembra v St. Lambert, Orehovcih pri
Brežicah, Spielfeldu, Standenu, Cmureku, Vitanji in
Konjicah. — Dne 31. decembra na Bregu pri Ptuj
(za svinje).

Loterijske številke.

Trst, dne 19. decembra: 19, 60, 3, 30, 7.
Linc, „ „ 66, 54, 2, 13, 87.

Današnjemu listu priložili smo pri-
logo Kathreiner-Kneippove sladne kave,
na kar opozarjamo naše cenjene čitatelje.

Povodom novega leta izraža naj-
srčnejše čestitke vsem svojim cenjenim
naročnikom!

Rodbina Jos. Hočevnar

(261) 1—1

v Celji.

Razglas.

Dne 7. prosinca 1897. leta dopoldne ob 11. uri,
odda se po minuendi dražbi v gostilni Janeza Leskošk
v Virštanji, vse stavbinsko delo pritrilne enorazredne
ljudske šole v Virštanji.

Znesek stavbinskih stroškov je sledeči 6470 gld.
Podjetniki so vabljeni! Pogoji so: 5% vadije pred
in 10% precej po dražbi od strani podvzetnika kot varstvo
položiti.

Ozir se jemlje na postavno kolekovane in pismene
ponudbe z 10% vadijem v gotovini ali v javnih obli-
gacijah ako so pred začetkom dražbe vposlane. Dražbeni
pogoji, proračuni in stavbeni načrti se uvidijo pri kr.
šolskem svetu v Virštanji. (250) 1—1

Krajni šolski svet Virštanj pri Podčetrtku, 14. grud. 1896.

Jakob Bovha, s. r.,
načelnik.

Razpis služeb.

Z novim letom izprazni se pri

banki „Slaviji“
troje uradniških mest

katerim se službenina določa po dogovoru. Reflektantje
na jedno teh mest vložé naj svoje s prilogi podprte
prošnje do 31. dne decembra t. l. pri (251) 2—2
generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani.

Na prodaj

je jednonadstropna popolnoma prenovljena hiša, z
zaprtim hodnikom in 2 lepimi stanovanji z vsemi pripadki,
lepim velikim vrtom za zelenjad in počivališčem ter
sodovnjak samega plemenitega sadja. K tej hiši pripada
tudi okoli 3 orale dorašenega, lepega gozda in leži v
Rudolfovem; (metropoli Dolenjske). Tu je železniška
postaja dolenjskih železnic. Vse za ceno 7.500 gld. a v.
Ponudbe sprejema iz prijaznosti administracija
tega lista pod „H. A. 14.“ (255) 3—2

Dve posestvi

obstoječi iz dveh hiš, gospodarskih poslopij in veliko
zemljišča takoj za prodati. Posestvo leži v jurklosterski
fari nad Laškim trgom. Od posestva proda se lahko za
3000 gld. parcel in je še vedno dovolj zemljišča. Cena vsemu
6500 gld. — Več pove Josip Presisek, na Laškem,
Štajersko. (262) 2—1

Mesto okrožnega zdravnika.

Razpiše se služba okrožnega zdravnika za St. Pavl
pri Preboldu v pol. okraju Celje, obsegajoče občine St.
Pavla, Marija-Reka in Grajska vas z letno gotovino
420 gld.

Prosilci za to mesto morajo biti avstrijski poda-
niki, doktorji vsega zdravilstva in zmožni slovenskega
in nemškega jezika v govoru in pisavi. Prošnje vložé
naj se do 15. januarja 1897. na okrožni zdravstveni
odbor v St. Pavlu pri Preboldu. (263) 2—1

Ravnokar izišel:

Stenski koledar cena 25 kr.

Skladni koledar „ 60 „

s poštino 5 kr. več.

Dobiti je v trgovini Drag. Hribarja v Celji

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gld. hektoliter.

(257) 24—1

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz
kavčuka in mesinga, nadalje vignete za
pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priloga gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisane, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatga (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priloga zavrtke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pašice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavrtkov v mapah in elegantnih skatljah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnic itd.

Solske in molitvene knjige; prekopcem še poseben popust.

Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

priloga se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Otročja obleka od 1-50—7 gld.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priloga svojo veliko zalogo

nepremojljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke

vsake velikosti in kroja, po le mogoče

nizki cen.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

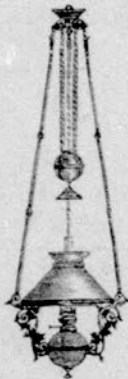
Obleko za gospode po meri naredim v teku treh dni iz najbolj priznanega angleškega, francoskega in brnskega blaga, katerega slednjega imam vedno uzorce v zalogi po najnovejšem modnem kroju solidno in po nizki cen.

Na željo pošiljam uzorce franco. Strojene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugovora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7—14 gld

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice št. 4.

Priloga svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinejših oljnatih barv. Največjo izbor zrcal in podob vseh velikosti v okvirjih in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od priprostitih do najkrajših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priloga se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebno opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih božičnih in novoletnih daril po jako nizkih cenah. (240) 5-4

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

Kupim več sto lepih pitanih kapunov, purmanov, kur in velikih piščetov, prinese se morajo od 15. do 18. t. m. ter plačam po najvišjih cenah. Kupujem tudi fine namizne jabolka. Priloga za praznike sveže rozine vanperle, cvebe, maslo, strd, fino kavo kg. 1 gl 35 kr. itd. vse po najnižjih cenah. Zagotavljam dobro in pošteno postrežbo.

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-26

„Pri dobrem pastirju“!

Božična darila

priloga

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastoj. (141) 26-

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

po najnižji cenah pod najugodnejšimi pogoji pošiljam pod jamstvom in na poskušanje
IG. HELLER, DUNAJ
Hof-Praterstrasse Nr. 43
Bogato (Hofstrasse) 132 stični objekt v
vsemih vrstah za kmetijske (kraj) stroje
projezdni se 1120.

Stenografa

ali morebiti

koncipijenta

1800

(253) 3-2

notar Baš v Celji.

Na prodaj imam

8 hektolitrov slivovke

dobre, prave, domače kuhe, liter 58 kr. Znanim trgovcem prodam na trimesečni odlog, drugače le proti poštenu povzetju.

Luka Senica

(149) 2-2

Podgorje pri Sevnici, Stajersko.

Posestvo

eno uro od Celja pri veliki cesti v Smarjeti h. št. 14 se prostovoljno proda. Hiša je nova z opeko pokrita, gospodarsko poslopje popolnoma novo, ima lep vrt pred hišo, redi se lahko 3 govedi. Cena in drugo se izve na tej h. št. (252) 2-2

Brzjavni na lov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celji

Gospodske ulice

(Herrengasse) šte. 24

Priloga svojo veliko zalogo lesenih in kovinskih mrliških rakev ali krst. (147) 25-

Po nizki cen.

Kathreiner

KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot

primas k bobovi kavi

edino zdrava

kavina pijača.

Dobi se govsod, pol kile za 25 kr.

Varilo! Zaradi odličnih p

razorenih izdelkov je treba paziti

na lavinsavoje s imenom:

Kathreiner

Milan Hočev

trgovina špecerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Priloga

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotavljač dobre in cene postrežbe.

Izdajatelj in urednik Dragotin Hribar Tiskal D. Hribar v Celji.

